

ایران در آستانه‌ی تغییری بزرگ!

به مناسبت ۴۶ امین سالگرد انقلاب بهمن

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

چهل و شش سال پیش، مردم ایران علیه استبداد، وابستگی، فساد و بی عدالتی رژیم شاه به پا خاستند و انقلابی را رقم زدند که به لحاظ میزان مشارکت اقشار و طبقات مختلف در آن، بی نظیر بود. این انقلاب در نتیجه‌ی سال‌ها سرکوب، تبعیض و نابرابری رخ داد. رژیم پهلوی هیچ راهی برای اصلاح باقی نگذاشته بود. مردم نیز، با امید به آزادی و عدالت، خیابان‌ها را به تسخیر خود درآوردند. حاصل این انقلاب، به نام مردم، اما به کام نابکاران سياهکار شد و نتیجه‌ی آن با آرزوهای آنان، فاصله‌ای عمیق داشت. نیروی مرتجعی سکان امور را در دست گرفت، که تمام سياهکاری‌های رژیم سابق را در سایه قرار داد.

حکومت شاه، نیروهای چپ، مترقی و دموکراتیک را سرکوب کرد و در خلا سیاسی به وجود آمده، تنها جریانی که توانست خود را به عنوان نیروی مسلط مطرح کند، نهادهای مذهبی به رهبری خمینی بودند. آن‌ها با وعده‌های مبهم، چند پهلوی و دروغین اعتماد مردم را جلب کردند، اما خیلی زود مشخص شد که هدف شان نه آزادی، بلکه جایگزین کردن استبدادی دینی به جای دیکتاتوری سلطنتی است. انقلابی که می توانست راهی به سوی دموکراسی و عدالت بگشاید، به مسیری رانده شد که نتیجه‌ای جز سرکوب، کشتار، فقر، ویرانی، تبعیض و فساد نداشت.

تازه به قدرت رسیدگان، از راه نرسیده تعرض به حقوق شهروندان را آغاز کردند؛ تبعیض علیه زنان را تشدید نمودند؛ اعتراضات به حق هم‌وطنان عرب را در اهواز به خون کشاندند؛ توپ‌ها و تانک‌های آنان از زمین و آسمان، خواب از چشم مردم سنج ربود و گنبد را به داغ چهار فرزند دلیرش نشانند. مرتجعان برای تثبیت خود، کشتارهای دهه شصت را به راه انداختند و حتی هزاران زندانی سیاسی محکوم را نیز، در زندان‌ها قتل عام کردند. از آن پس تاکنون این حکومت از فشار و قتل و سرکوب، دمی نیاسوده است.

امروز، جمهوری اسلامی بعد از ۴۶ سال سرکوب و کشتار، در چنبره‌ی بحران‌های مختلف گرفتار است و در ضعیف‌ترین موقعیت خود قرار گرفته است. اعتصابات کارگری، اعتراضات معلمان، بازنشستگان، جنبش زنان و جوانان، فعالان ملی و قومی، خیزش‌های مردمی دی‌ماه ۹۶، آبان ۹۸ و جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی»، پایه‌های نظام را به لرزه درآورده است. نیروهای سرکوب، فرسوده و مردد شده‌اند؛ حاکمیت درگیر جنگ قدرت بر سر جانشینی خامنه‌ای است و در منطقه، نفوذش را یکی پس از دیگری از دست داده است. تغییر این نظام دیگر یک احتمال نیست، بلکه در حال تبدیل شدن به واقعیتی است که نشانه‌های آن را می‌توان در همه جا دید.

کشور ما بار دیگر در آستانه‌ی تغییری بزرگ قرار دارد. این بار، اگر جریان‌های چپ و دموکرات جمهوری خواه و همه نیروهایی که دل در گرو دموکراسی دارند، هشیارانه عمل کنند، آینده می‌تواند به شکلی دیگر رقم بخورد. تجربه‌ی ۵۷ نشان داد که تنها نفی یک حکومت کافی نیست، مهم این است که چه چیزی جایگزین آن می‌شود. اگر مردم سازمان یافته، آگاه و متحد عمل کنند، می‌توانند با به زبر کشیدن حکومت فاسد و مستبد جمهوری اسلامی، سرنوشت خود را به دست گیرند. اعتصابات سراسری، نافرمانی مدنی و همبستگی میان گروه‌های مختلف جامعه، کلید رسیدن به تغییرات بنیادی، پایدار و دموکراتیک است.

حزب چپ ایران برآمد مردم علیه دیکتاتوری، وابستگی و تبعیض را ارزشمند می‌داند و با درس آموزی از نتایج انقلاب بهمن، که به استقرار جمهوری اسلامی انجامید، نیروهای چپ، جمهوری خواه و طرفداران دموکراسی را، به متحد نمودن صفوف خود فرا می‌خواند. امروز مسئولیت سنگینی بر دوش همه ماست. در دنیایی که راست افراطی در جهان قدرت می‌گیرد، کوچک‌ترین غفلت می‌تواند ایران را از این استبداد به دامان دیکتاتوری و استبداد دیگری گرفتار کند. ۴۶ سال پس از انقلاب بهمن ۵۷، ایران در آستانه‌ی تحولی بزرگ قرار دارد. جمهوری اسلامی رفتنی است، اما آینده‌ی ایران به انتخاب مردم بستگی دارد. هنوز فرصت هست که تاریخ را آگاهانه و به سود مردم رقم بزنیم. موقعیت را دریابیم!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

۲۱ بهمن ۱۴۰۳ - ۹ فوریه ۲۰۲۵

• چاپ

Source URL: <https://bepish.org/node/11830>